

تالّشَه نومن

(نام‌های تالشی)

www.ketab.ir

بهروز گلی چناری

ایستادگی

سرشناسنامه: گلی چناری، بهروز ۱۳۶۷ -
 عنوان و پدیدآور: تالشه نومین: نام‌های تالشی / بهروز گلی چناری.
 مشخصات نشر: رشت، فرهنگ‌ایلیا، ۱۴۰۰.
 مشخصات ظاهری: ۷۹ ص.
 شابک: ۲ - ۷۳۴ - ۱۹۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸
 عنوان دیگر: نام‌های تالشی.
 موضوع: نام‌های تالشی
 Names, Taleshi
 موضوع: نام‌های اشخاص -- ایران -- تالش
 Names, Personal -- Iran -- Talesh
 رده‌بندی کنگره: PIR ۳۲۴۲
 رده‌بندی دیویی: ۹۰۳ / ۹ فا
 شماره کتابخانه ملی: ۸۴۶۰۱۴۰

www.ketab.ir

فرهنگ ایلیا

● تالشه نومین (نام‌های تالشی)	● بهروز گلی چناری
● چاپ نخست: ۱۴۰۰	● شمارگان: هزار نسخه
● طرح روی جلد: بهروز گلی چناری	● شماره نشر: ۸۱۹
● نسخه‌پردازی و آماده‌سازی: کارگاه نشر فرهنگ ایلیا	
● تمامی حقوق این کتاب محفوظ است.	
● شابک: ۲ - ۷۳۴ - ۱۹۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸	
● نشر فرهنگ‌ایلیا؛ رشت، خ آزادگان، جنب دبیرستان بهشتی، خ صفایی، خ حاتم، شماره ۴۹	
● تلفن: ۳۳۳۳۷۱۲۳ ۳۳۳۳۷۱۲۲ - ۰۱۳	● nashre.farhange.ilia
www.farhangeilia.ir	Email: nashreilia@yahoo.com

پیشگفتار

نام‌گذاری قدمتی به تاریخ انسان دارد. انسان از گذشته‌های دور تاکنون، برای بازشناسی و هویت‌بخشی ذهنی به پدیده‌های پیرامونی، با نهادن تعاریفی ذهنی از جمله نام‌ها بر روی این پدیده‌ها، آن‌ها را مورد بازتعریف قرار داده است. در درازای تاریخ هم در فرهنگ‌ها و زبان‌های گوناگون جهان، نام‌های متنوعی ساخته و تکامل یافته‌اند که این نام‌ها خود بخشی از بار هویت فرهنگی این سرزمین‌ها و مردمانش را به دوش می‌کشند.

کتاب پیش رو تلاشی است برای نخستین بار، برای پدیدآوردن مجموعه‌ای مُدُون از نام‌های تالشی تا در موارد گوناگونی از جمله نام اشخاص، مکان‌ها، کسب‌وکارها و دیگر زمینه‌ها، مورد استفاده قرار گیرند. با وجود این‌که در گذشته نام‌های بومی تالشی به‌صورت اندک و در موارد بسیار محدود بر روی اشخاص نهاده می‌شده اما عدم وجود منبعی مشخص برای گزینش این نام‌ها، عدم توجه مردم تالش به مفاهیم مناسب و زیننده در زبان تالشی برای گزینش به‌عنوان نام و همچنین نام‌گذاری متداول بر پایه نام‌های ایرانی و اسلامی، بستری را برای پدیدآوردن و گسترش نام‌های تالشی ایجاد نکرده است. ساخت بسیاری از این نام‌ها و بازنگری مفاهیم‌شان توسط نویسنده صورت گرفته و برای پدیدآوردن بسیاری از نام‌های این نوشتار از نظام اشتقاقی دوبخشی مرسوم در زبان فارسی و نام‌های ایرانی بهره گرفته شده است. برای ساخت این نام‌ها از شکل‌های تلفظی مختلف یک واژه و از واژگان تمام گویش‌های مناطق تالش‌نشین (گویش‌های جنوبی، مرکزی و شمالی) و همچنین ترکیب این تلفظ‌ها و واژگان از مناطق گویشی مختلف استفاده شده است. منظور از واژه‌های تالشی که در این کتاب مورد استفاده قرار گرفته‌اند، واژگانی هستند که یا در زبان رسمی فارسی وجود ندارند و یا دارای تلفظی متفاوت‌اند. همچنین واژگان مشترک بسیاری هستند که علاوه بر تالشی در دیگر زبان‌ها هم وجود دارند. برای نمونه واژه «چاک» به معنای خوب با زبان کردی مشترک است و یا واژه «لیو» به معنای برگ در زبان‌های اروپایی از جمله انگلیسی هم وجود دارد.